

*Godt i gang på den ene sida av nyfløya.
Så er taket grønt og fint, klart til å ta imot både høstregn og snø i alle varianter.*

Et lykkelig verdivalg

Av Per Christiansen

«Å ivareta den norske turtradisjonen,» sier Torgeir Gunleiksrud, som en knapp oppsummering av TTs og egne målsettinger. To år etter han kom til kontoret i Ravnkloa som ny daglig leder på selvvalgt prøvetid, er han varm i stolen og har forlenget bestemt seg for å bli. Sivilingeniørens, seniorforskerens og oljeteknologens nokså drastiske verdivalg har falt ut til stor fordel for ham selv - og avgjort også for Trondhjems Turistforening.

- Jeg har vært heldig, sier han, etter en på alle måter god start på jobben. Ikke minst ble 1997 et jubelår av de sjeldne i fjellet. - Det er lett å tro på skjebnen etter dette, sier Gunleiksrud, som innrømmer at han var i tvil da han sto foran det avgjørende valget for vel to år siden. I en alder av 56 år var han på utkikk etter ny jobb og hadde tilbud om flere stillinger da muligheten i TT beleilig dukket opp. I dag spør han seg om han ville dristet seg til et såpass omveltende skifte av bransje om han ikke hadde vært i den spesielle og uvante situasjonen som arbeidssøker.

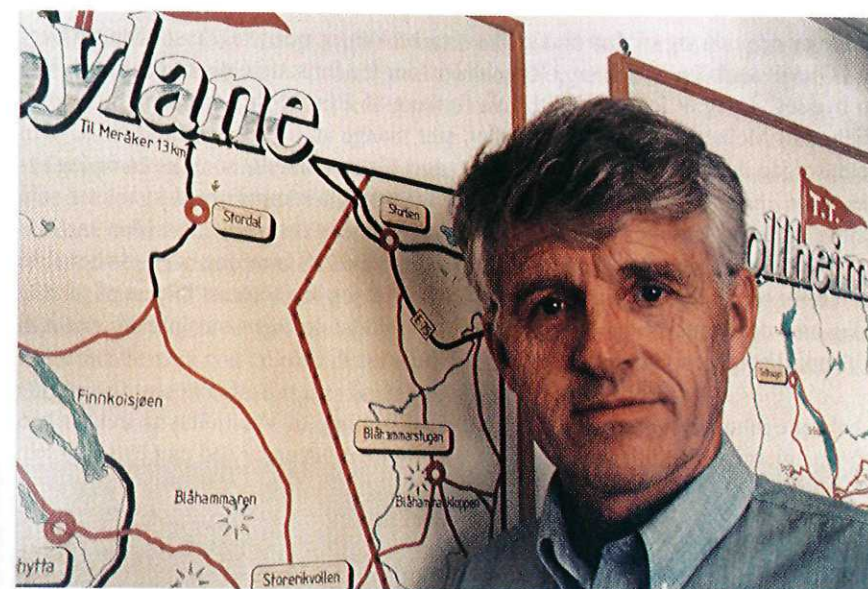
Friluftsliv har alltid vært Torgeir Gunleiksruds store fritidsinteresse. Nå har han gjort hobbyen til jobb, selv om det helst fortsatt er på fritida at det blir tid til slike krumspring.

- Men jeg slår meg til ro med at det er «lagnaden» som har grepet inn. Endel betydde det også for det valget jeg gjorde at Øystein Dahle hadde gått fra oljebransjen til turistforeningen; at andre hadde tatt lignende verdvalg før meg. I hvert fall fant jeg ut at jeg etter ti år i konsulentvirksomhet, ti år som entreprenør og ti år i forskning godt kunne tenke meg å bruke de siste yrkesaktive årene til hobbyen min. Og den har alltid vært friluftsliv, sier Torgeir Gunleiksrud.

Og han overdriver ikke når han sier det. Født og oppvokst i Nittedal, var veien til skogen ikke lang. Men veien i skog og mark og på fjellet kunne derimot bli ganske dryg. Hver sommer dro familien til farens fødested Tinn i Telemark, og derfra var det sju timers marsj til setra oppe ved kanten av Hardangervidda. Og lange strekk ble det f.eks. også siste gymnasåret, da han vinters tid daglig gikk på ski tvers igjennom Lillomarka fra Nittedal til Grorud gymnas - kanskje som enslags forberedelse til aktive studentår i Trondheim.

- Jeg visste ikke så mye om det, men jeg tenkte ingeniørfaget var en ideell kombinasjon av teoretisk arbeid og jobbing ute i det fri. Så begynte jeg på NTH og kom tidlig med i NTHI-styret og i mange av idrettsgruppene i studentmiljøet. Siste året på NTH ble det skrevet om meg at jeg det året hadde vært aktiv i 13 forskjellige idrettsgreiner. Jeg skulle være med på det meste, men det var nok friluftslivet jeg brukte mest tid på. Den største forskjellen mellom Oslo og Trondheim var at det her var så kort vei til fjells; du kunne rekke så mye på kort tid, og mulighetene var mange både nordover, østover og sørover - og forsåvidt også vestover mot kysten. Jeg brukte koiene flittig i den tida og likte å strekke både vidt og langt - og jo lenger dagsetappene var, jo bedre. Jeg husker at jeg sammen med noen venner tok toget til Storlien engang, og gikk derfra via Storerikvollen ned til Hegra, alt i løpet av et døgn, sier Gunleiksrud og avslører altså en fortid som milsluker av rang.

- Jo, jeg hørte nok til en ekstrem-kultur, som jeg i dag har visse motforestillinger til. Det er naturligvis fortsatt plass til den typen folk i fjellet, men jeg er mer opptatt av andre former for turliv nå. I TT snakker vi altså om å ivareta den norske turtradisjonen, holde fast på søndagsturen som et fast element både for voksne og barn. Vi prøver å få folk til å se mulighetene i nærmiljøet og vil vise dem at det ikke er bortkastet tid å tilbringe noen timer i marka. I den forbindelse er jeg stolt av turboka «Ut i Marka» som TT ga ut for etpar år siden. I fjellet arbeider vi også mer med en annen type turer enn den tradisjonelle langturen fra hytte til hytte. Tematurene er blitt stadig flere, og vi oppdager at folk mer og mer blir opptatt av tilleggsopplevelser til det å gå fra et sted til et annet i fjellet. Mange av fellesturene har etter hvert fått et slikt preg, med temaer som botanikk, geologi, kulturhistorie osv., samtidig som vi også i større

- "Skjebnen har bragt meg til Trondhjems Turistforening," sier Torgeir Gunleiksrud - og er på ingen måte lei seg for det.

grad legger til rette for bestemte grupper, som veteraner og familier med barn. Kombinasjonen besteforeldre barn er også noe vi prøver å lage et tilbud for; her ligger det mange muligheter når vi «hopper over» en litt passivisert generasjon som ikke har innarbeidet den samme vanen med å gå på tur.

Som søndagsturens talsmann har Torgeir Gunleiksrud flere riper i lakken. Ikke bare har han i stedet både gått langt, fort og et godt stykke unna den nære marka, men han innrømmer også at han har «kastet bort» mange flotte skisøndager innendørs.

- Ja, helt fra studentdagene har jeg alltid drevet med former for innendørsidrett, og jeg er fortsatt aktiv i volleyball. Etter 40 år med den sporten er det stadig like artig, ja, kanskje enda artigere nå når vi gammelkara i Gråkallen VK greier å hamle opp med ungdommen. Men det har vært nokså trist mange ganger å dra til idrettshallen på fine søndager på vårparten med sol og fine skiforhold, sier Gunleiksrud, som også har gått glipp av mange fine turer opp gjennom de mange årene han drev og reiste med idrettsungdom. Selv har han hatt to sønner i verdenstoppen i Telemark-kjøring, og i denne sporten har han også hatt store og ansvarsfulle verv både nasjonalt og internasjonalt. Det har naturligvis gitt mange gleder og opplevelser, sjøl om det altså har gått ut over det enkle, men så viktige og gode turlivet.

